

Tokyo, 22 december 2010

De daikon boerin.

Naast de Hikawa shrine, die we eerder bezochten vanwege de telefooncel in hun tuin, ligt een akker van een kleine hectare groot. Momenteel ligt de akker, zonder zichtbare gewassen, er verlaten bij. Slechts een ingepakte landbouwbewerkingsmachine doet vermoeden dat deze wel degelijk wordt bewerkt. De akker is, naast de tempel, omsloten door woningen. We spreken een politieagent aan in zijn post om te informeren naar de eigenaar van het stuk land. Volgens de politieagent is de eigenaresse een 60 jarige vrouw die het land samen met een vriendin (van ook in de 60) bewerkt. Ze verbouwen met name daikon en broccoli die ze soms in een geïmproviseerde marktkraam verkopen. Volgens de agent is het meer een hobby dan een bedrijf en kan het blijven bestaan omdat de belasting op landbouwgrond erg laag is. Hij denkt dat een school in de wijk grond van haar huurt ten behoeve van de schooltuinen voor de kinderen. De agent neemt ons mee naar twee scholen om na te gaan of het verhaal klopt en ons in contact te brengen met de eigenaresse van de grond. Beide scholen weten echter niks van het schooltuinen hoewel 1 van de docenten ons wellicht in contact kan brengen met de vrouw. De vrouw woont blijkbaar niet in deze buurt.

My favorite Garden.

Niet ver verwijderd van deze akker bevindt zich een klein kassencomplex. Een jonge vrouw is druk in de weer om cyclamen te bevochtigen. Even later spreken we met Tomoaki Matsuzawa, de eigenaar van 'My favorite Garden', de naam van het kassencomplex annex tuincentrum. Zijn grootvader is het bedrijf ooit begonnen en verbouwde met name groentes in de kassen. Toen zijn vader het bedrijf overnam besloot hij bloemen te gaan kweken. Cyclamen waren zijn specialiteit maar daarnaast werden er veel verschillende soorten bloemen gekweekt. De bloemen worden opgekweekt vanuit zaden uit Frankrijk en Amerika. Het kweken van bijvoorbeeld de Christmas Rose is aan strenge regels gebonden; slechts mainroots mogen worden geïmporteerd waardoor de planten elk seizoen volledig moeten worden opgekweekt. Tomoako ging door met het kweken van vele soorten nadat hij het bedrijf overnam en kweekte tot 4 jaar geleden nog zeker twintig verschillende soorten bloemen. Maar de laatste 4 jaar heeft hij zich gericht op slechts 3 soorten; Cyclamen (50 jaar ervaring), Christmas Rose (poinsettia) en Morning glory (Ipomea, in Japans Asagao). De Morning Glory was ooit een beroemde bloem in Japan maar is de laatste jaren minder populair geworden. Komend seizoen komt 'my favorite garden' daarom met een nieuwe naam en een nieuw type van de Morning Glory. Het kassencomplex heeft door de omliggende bebouwing geen optimale lichttoetreding, condities waarin met name de Christmas Rose goed gedijt. Voor deze plant is een speciale schaduw tuin in de kassen aangelegd. Tomoako heeft ervoor gekozen om minder soorten te kweken omdat hij op die manier tijd heeft om evenementen te organiseren tussen de planten en bloemen. Zo kan er getrouwd worden, nodigde hij een rozenkweker uit voor een lezing, organiseert hij bloementoonstellingen en verteld hij aan scholieren wat de levensgeschiedenis is van zijn planten en bloemen. Op deze activiteiten komen veel buurtbewoners af maar ook professionals die kennis willen delen. Hij merkt dat zijn formule aanslaat, er is veel animo voor de activiteiten en mensen kopen makkelijk zijn planten en bloemen als ze eenmaal kennis hebben gemaakt met de plek. Maar belangrijker dan de verkoop vindt hij toch dat de bewoners voor de stad oog krijgen voor de planten en bloemen en mooie

tuinen gaan aanleggen. Twintig jaar geleden verbaasde hij zich in Engeland en Nederland over de schoonheid van de tuinen, iets wat in Japan volgens hem nog steeds niet is gelukt. ' Maar ja, ruimte hé. Dat is het grote probleem in Tokyo...'. Tegelijkertijd worden de mensen steeds creatiever op balkons en op de stoep volgens Tomoaki. Door in de kassen diners met muziek te organiseren probeert hij ook mensen aan te trekken die in eerste instantie wellicht nog geen oog hadden voor planten en bloemen en die daar misschien door middel van muziek meer voor open zullen staan. Vaak organiseert hij deze evenementen met lokale bedrijven uit de wijk omdat hij het interessant vindt deze partijen met elkaar in contact te brengen. Zijn grote droom is om ooit een modeshow en een modewinkel in zijn kassen te organiseren.